

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris D. Hludowici Blosii Abbatis Lætiensis Ordinis S. P. N. Benedicti Tomus Posterior Margaritum Spirituale

Blois, Louis de

Monasterii Campidonensis, 1672

Cap. XIII. De pœnis Purgatorii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45885](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45885)

Monile Spirit. tanta, an potius actum amorem & resignationis amorose exercendi.

tant Scholastici apud D. Thomam 3. parte Supplemento q. 4. art. 1. 2. 3. ubi monet D. Thomas, ob actus poenitentia non esse omissenda officia aliarum virtutum magis necessaria.

rogatus, quidnam morti proximus facere vellet, si multo tempore in grauibus peccatis vixisset, respondit: Si quadraginta annis semper in peccatis vixissem, & tempore resolutionis mea instante, peccata mea purè confessus essem, atq; cum perfecto amore ex fundo cordis mei saltem spatio unius Salutationis Angelicae me ipsum in Deum ita recipere possem, ut reverà totus ad ipsum conversus, & ab omni peccato averfus invenirer: tunc nimirum sicut purus atque innocens^a ex hac luce migrarem. Si verò non nisi unum peccatum admisissem, & contritus, dolens, mœrensq; post confessionem ritè factam hinc exirem: tunc utique^b sicut poenitens more-
rer.

9. Verba morientium auribus ingerenda, ad excitandam spem.

Dominus quibusdam amicis suis revelare dignatus est, quòd verba illa quæ mox subjiciemus, morientium auribus ingesta, & coram eis recitata, vel ab eis piè prolata cogitatave, miræ virtutis sint, adèd ut nullus fidei Catholice cultor perire possit, si in extremis constitutus, vero integroque corde ea verba humiliter^c pronuntiare, aut apud se revol-

^a Liber omni reatu, etiam poenæ, si actus amorose conversionis in Deum charitati sufficienti, ad delendam poenam, informatus sit.

^b Ob dolorem non tam sufficienti charitate informatum.

^c Supponitur moriens verba ista ad DEVM proferte ex fundo cordis verè contriti.

Monile Spirit. vere potuerit. Sunt autem ista: Domine DEUS, ego sum miser ille, quem tu pro paterna bonitate tua creasti, & per ignominiosissimam mortem Unigeniti tui de potestate inimici redemisti: tu solus imperiū & dominium in me habes, meq; salvare potes secundum immensam misericordiam tuam, in qua spero & confido.

Deipara Virgo Maria ait ad virginem Mechtildem: Ego omnibus, qui mihi piè & sanctè deserviunt, volo in morte fidelissimè tanquam mater piissima adesse, eosq; consolari ac protegere. Similiter & alii Sancti indubitanter parati sunt in hora mortis succurrere his, qui eos speciali devotione venerantur & invocant.

CAPUT XIII.

De poenis Purgatorii.

1. Purgatorii poena mitigantur per B. Virginis intercessionem.
2. Angeli animas in Purgatorio constitutas solantur.
3. Bona voluntas, quæ fuit in vita, fulcrū est animæ in Purgatorio.
4. Tormenta Purgatorii ineffabiliter sunt majora, quàm omnes hujus sæculi poenæ.
5. Anima defunctorum juvantur Sacrificiis suffragiisq; vivorum, & precibus Calitum.
6. Purgatorium desiderii, sive amoris.
7. Magna virtus orationum pro defunctis piè susarum.
8. Quanta sit poena animæ in Purgatorio divinam visionem, à qua retardatur, desiderantia.
9. Vermis conscientia etiam in Purgatorio affligit.
10. Anima sancta nollent cum maculis intrare beatitudinem, donec ab eis purgentur, ut satisfiat iustitia Dei.
11. Cupiunt enim in se peragi opus divine iustitiae, licet poenas suas non ament, sed ab eò liberari cupiant.

Monile
Spirit.

1.

B. Virgo
Maria
advoca-
ta est a-
nimarum
Purgato-
rii.
Lib. 4.
Revel.
c. 138.

AVDIVIT † sancta Birgitta ip-
sam beatam Dei genitricem
virginem Mariam dicentem: Ego
sum Mater Dei, & Mater omnium
qui sunt in Purgatorio: quia omnes
pœna quæ debentur purgandis pro
peccatis ipsorum, per preces meas,
qualibet hora, aliquo modo mitigan-
tur. Mater sum omnium iustorum,
& etiam omnium peccatorum emen-
dare se volentium, quos defendere,
& ab omni periculo salutis eripere
non cesso.

2.

Sancti
Angeli
fideles a-
nimas in
Purgato-
rio solan-
tantur,
& hoc
horribili
visione o-
stendi-
tur.
Lib. 4.
Revel.
cap. 48.

Sancti quoque Angeli (ut bea-
ta Mechtildis ait) animabus in
Purgatorio detentis lumen cog-
nitionis, subsidiumque & sola-
men præstant. Unde sancta Bir-
gitta vidit animam cuiusdam Re-
gis, qui malè quidem vixerat, sed
in ultimo vitæ articulo gratiâ
Dei præventus, ita apud se cogi-
taverat: *Veni mihi, quia nimis au-
dacter semper offendi Creatorem
meum! Unam mihi concederetur
saltem una horula, in qua possem
integrè converti ad Dominum, & ei
gratias agere pro beneficiis ipsius!
Magis me angunt peccata quæ con-
tra Deum commisi, quam dolor quem
in carne mea sentio. Etiam si nun-
quam ad calum perventurus essem,
vellem tamen benignissimo Redem-
ptori meo servire.* Hinc Christus
iudex ait ad diabolum & ad An-

† Quæ hic miranda adducuntur cap.
13. de Purgatorio, passim reperiet pius Le-
ctor in sanctis Patribus nominatim & ver-
batim citatis apud Scriptores controversia-
rum modernarum, Bellarminum, Hosium;
Coxium, Fevardentium, & alios; imò & a-
pud ipsummet R. D. Blosium, partim in Col-
lyrio, partim in Facula, partim alibi.

gelum animæ Custodem: *Tu dia-
bole turbabis hanc animam, sed tu
Angele meus consolaberis eam, do-
nec ad claritatem gloriæ perduca-
tur.* Ipsi quoque animæ dixit: *Tibi
permittitur ut ad Angelum sanctum
respicias, & consolationem ab eo re-
cipias, sisq; particeps Sanguinis
mei, & orationum Matris meæ, atq;
Ecclesie sanctæ.* Itaque diabolus
dicebat animæ quam cruciatus e-
rat: *Quia venisti in manus meas,
cibus bonisque malè acquiritis
plena, ego te nunc evacuabo præ-
lo meo.* Tumque collocans ca-
put Regis inter genua sua prælo
similia, stringebat illud fortissi-
mè, donec tota medulla cerebri
in modum folii fieret tenuis. De-
inde iterum ait ad animam: *Quia
locus, ubi virtutes esse debuerant,
vacuus in te est, illum ego imple-
bo, atque ita inferens quasi fistu-
lam follis in os Regis, insufflavit
validè, adè ut venæ & nervi Re-
gis fetido horribiliq; vento re-
pleti, miserabiliter rumperentur.*
Rursum diabolus dixit animæ:
*Quia in subditos tuos (qui quasi
filii tui esse debuerant) fuisti imi-
fericors, & eos pupugisti, brachia
mea serpentibus similia constri-
ngent laniabuntque te acerbissimè.*
Cum autem ipse diabolus iterans
prædictas pœnas vellet eas aggra-
vare, vidit Birgitta Angelum Dei
extendentem manum, & prohi-
bentè, ne eas sicut prius aggrava-
ret. Ad hunc modum in qualibet
pœnarum repetitione Angelus
pœnas mitigabat. Anima verò
post

Monile
Spirit.

Monile
Spiritus.

post quamlibet pœnam elevabat oculos ad Angelum, nihil dicens, sed gestu suo indicans se consolationem ab eo accipere, ac citius fore liberandam.

3.

Anima
in Purga-
torio sus-
tinetur
à bona
volunta-
te quam
in vita
habuit.

Apparuerunt beatæ Gertrudi aliquæ animæ purgandæ in specie teterrimorum bufonum horribiliter in seipſis ardentium. Apparuit eidem & anima cuiusdam militis ante annos quatuordecim defuncti, in figura immanis bestiæ super os inferni constitutæ, & uni stipiti innitentis; quæ pœnas infernales in se recipiens, dirissimè torquebatur. Intellexit Gertrudis, stipitem quo anima (ne in infernum rueret) sustentabatur, designare bonam voluntatem, quam interdum (licet raro) miles iste adhuc vivens habuerat.

4.

Purgato-
rii tormen-
ta atro-
ciora sunt
quàm quod
quid homo
in hac
vita pati
potest.

Monachus quidam admodum pius, cum in mentis excessu positus, vidisset tormenta Purgatorii, reversus ad se dixit: *Nulla hominis lingua exprimere, nulla æstimatio concipere potest varietatem, multiplici-
tatem & gravitatem suppliciorum, quibus (me afficiente) purgandi subdebantur. Testis mihi est Deus, quia si quis me & cunctos charos meos affecisset omnibus iniuriis ac pœnis quæ possunt homini in hac vita irrogari, vel etiam occidisset, & viderem eum deputari tormentis à me conspectis; ego mil-*

^a Doctores quosdam asserere, eundem esse ignem Purgatorii & inferni, tradit R. P. Ioan. Præpositus in 3. par. D. Thomæ Supplemento q. 11. dubio 3.

lies (sifieri posset) mortem pro eius ereptione subire paratus esse, ^b adeo pœnæ illa quas in Purgatorio vidi, excedunt mensuram & modum cuiusvis doloris angustia amaritudinis ac miseria huius vite. Verumtamen qui ibi tam dirè cruciantur, paulatim ad tolerabiliora tormenta transeunt. Hæc ille.

Monile
Spiritus.

Vidit sancta Gertrudis animam cuiusdam viri monastici Ordinis, sibi benè noti, quasi sedentem ad mensam quamdam mœrenti animo, & vultu deiecto, utpote nondum purgatam, nec dignam quæ iucundâ contemplatione Dei frueretur: in qua quidem mensa præsentabantur omnia quæ pro eadem anima fiebant in celebratione Missarum id cantu Ecclesiastico, in orationibus, & alijs pijs operibus; atque ex his anima mirificè confortabatur. Dominus etiam propriâ benignitate & intercessorum supplicatione permotus, aliqua semper addebat, quorum virtute anima illa plurimum roborata releuataque lætabatur. Similiter & beata virgo Maria videbatur aliqua apponere, ut maiorem consolationem reciperet anima, quæ, cum adhuc esset in corpore, allam præcipuâ devotione coluebat. Itidem quilibet Sanctorum, quibus anima aliquid specialis venerationis exhibuerat in terris,

5.

Sacrificia
& suffra-
gia pro
defunctis
ad levand-
as pœ-
nas Pur-
gatorii.

^b Ex omnibus antiquis Patribus unus eligatur sanctus Augustinus, ita de Purgatorio sentiens in Psalm. 37. ad 1. Corinth. 3. *Quia dicitur, Salvus erit, contemnitur ille ignis: gravior tamen erit ille ignis, quam quidquid potest homo pati in hac vita.*

T t 3

non-

Monile
Spiritus.

nonnulla super mensam adiciebat, prout ipsa anima corpori coniuncta, maiori vel minori devotione ac labore promeruerat. Ex quibus omnibus eadem anima de hora in horam magis magisque; serenata, coepit etiam magis ac magis levare oculos ad gratissimum lumen Divinitatis: quod irreverberato intuitu inspexisse, est revera omnium gravaminum tristem memoriam deposuisse, & omnium bonorum omniumque gaudiorum abundantiam invenisse.

6. Purgatorium a-
moris seu
desiderii,
in quo est
paena
damni,
sed non
paena
sensus.
Lib. 4.
Revel.
c. 127.

† Beata virgo Maria apparens sanctae Birgittae oranti pro quodam praeclearae virtutis & probatae vitae Eremita, cuius corpus exanime delatum erat in templum ut sepeliretur, dixit: *Filia, huius Eremitae amici mei anima, de corpore egressa, mox peruenisset in caelum, si in morte perfectum habuisset desiderium pertingendi ad praesentiam Dei eiusque visionem: quod quia non habuit, detinetur nunc in Purgatorio desiderii, ubi nulla poena est, nisi solum desiderium perveniendi ad Deum. Scito tamen ipsam introducendam in caelestem gloriam antequam corpus eius recondatur in terra.*

7. Efficacia
orationis
pro de-
functis.

In die Resurrectionis Dominicae virgo Gertrudis aliquando orabat pro animabus in Purgatorio detentis, & mox plurimae ad preces eius a poenis liberatae,

† R. P. Ludovicus de Ponte de hac Revelatione multa & pia & pulchra meditatatur parte 1. meditatione 26. puncto 2. & parte 5. medit. 34. puncto 1.

atque ad refrigeria valde amena translatae fuerunt: quas cum illa videret nondum euectas esse ad plenam beatitudinem, rursus oravit, & statim aeternis gaudijs conjunctae sunt.

Anima cuiusdam iuuenis Comitis post mortem apparuit sanctae Mechtildi: a qua interrogata, vtrum poenam aliquam sentiret, respondit se nullam poenam sentire, nisi quod amantissimum Deum suum non videret, quem ingenti & ineffabili desiderio conspicerere cupiebat. Dicebat enim, quod anima mole corruptibilis carnis adhuc gravata, multum impeditur necessitatibus corporalibus, nunc comedendo, nunc dormiendo, nunc aliud faciendo, nunc cum hominibus conversando: sed anima pia quae carne soluta est, quia Deum summum bonum iam magis cognoscit, inestimabili eius flagrat desiderio. Doctores autem eximij asserunt, etiam hoc ipsum, quod anima corpore exuta retardatur a visione Dei, esse admodum graue & molestum: sicut dicit Scriptura, *Spes quae differtur, affligit animam.* Audiuit etiam Mechtildis memoratam Comitis animam canentem haec verba: *Scio Domine, quia morti me tradidisti ad salutem, gaudium & consolationem meam. Cui illa: Quis te verba ista canere docuit? Respondit anima: Ea quae ad laudem Creatoris mei pertinent, ego scio.*

Eadem

Monile Spirit.

9. *Mordet & rodit animas vermis conscientia, etiam in Purgatorio.*
Lib. 5. Spirit. grat. c. 9.

Eadem virgo Mechtildis aliquando in spiritu perducta est in hortum amœnissimum cælo vicinum, ubi erat copiosa multitudo animarum, quæ non aliam pœnam sustinebant, quàm vermem conscientia unamquamque jugiter arguentis, quòd benignissimo atque dulcissimo Deo suo fidelis non fuerat, unde & ad eum post mortem absque impedimento pervenire non promeruerat. Qui quidem vermis animam non deserit, donec illa intret in plenum gaudium Domini sui. Orate igitur ipsa Mechtilde, evolarunt prædictæ animæ cum magna exultatione ad gloriam beatitudinis æternæ. Et cum deinde Dominus ostenderet eidem Mechtildi tormenta Purgatorii, ipsa rursus oravit, & mox multæ animæ è pœnis translatae fuerunt cum gaudio in amœnum illum hortum.

10. *Nihil inquinatum intrat calum, ideo que anima non plene purgata non lunt cum maculis calum intrare, sed ultra optant ignem Purgatorii ex Dei justitia subeundum.*
Lib. 5. In an. c. 8.

† Cum quædam virgo monasterii beatæ Gertrudis, post juvenilem ætatem in virtutibus sanctæ Religionis peractam, defuncta esset, vidit eam ipsa Gertrudis in magna luce & vario ornatu adstare JESU Christo: quæ tamen tanquam sponsa verecunda vultu demittens, nitebatur se subducere, non ausa levare oculos ad gloriam divinæ majestatis. Hinc Gertrudis zelo pietatis.

† Revelationum hanc §. 10. & §. 11. adducit R. P. Cornelius à Lapide ad Apocalypseos cap. 21. §. 27. Non intrabit in eam aliquod co inquinatum.

Monile Spirit.

tis ducta, dixit ad Dominum: *Eja benignissime DEVS, quare hanc filiam tuam non suscipis inter suaves amplexus tuos, sed eam tanquam alienam tibi adstare permittis?* Ad quæ verba Dominus videbatur blandissima serenitate extendere dexteram suam, tanquam amplexaturus animam. At illa cum delicata quadam reverentia subtrahebat se. Quod multum admirans Gertrudis, ait animæ: *Quare subducis te amplexibus sponsi tam amabilis?* Cui illa: *Quia nondum plene purgata sum, sed adhuc maculae aliquæ me incompositam reddunt. Etiam si omnino liber ad Cælum accessus mihi pateret, ego tamen (dictante justitiâ) memetipsam sponte subtraherem, cum sciam me tam glorioso sponso nondum convenire.* Tum Gertrudis: *Et tamen videris jam quasi glorificata.* Ad quod anima, *Illam, inquit, beatitudinis gloriam, quam Sancti ex visione & fruitione Divinitatis cum plena remuneratione obtinent, nulla anima meretur accipere, donec ab omni macula perfecte purgata, intret in gaudium Domini sui.* Matt. 25

Germana sorore prædictæ virginis in monasterio sanctæ Gertrudis defuncta, (quæ & ipsa vitam piè religioseque transegerat) vidit similiter Gertrudis animam eius in loco admodum lucido mirificè exornatam consistere: cui etiam Dominus JESUS adstabat, & quinque vulneribus suis sensus illius novæ suavitatis dulcedine recreabat, eam-

11. *Optans anima in igne Purgatorii divinam justitiam in se partes suas agere & panarum satisfactionem exigere.*

Monile
Spirit.

eamque blandè consolabatur. Dixit itaque Gertrudis ad Dominum: *Cùm tu DEUS totius consolationis huic tam amicabilem serenitatem exhibeas, quid est quod ipsa mœstiori vultu gravamen internum pratendit? Ad quod Dñs: Ex hac mea presentia, anima quam cernis non nisi delectamenta mea humanitatis^a percipit; unde & plenè consolari non potest: sed ubi à negligentius praterita vita purgata fuerit, ego eam in presentia iucundissima Divinitatis mea perfectè consolabor. Et ista: Numquid, Domine mi, miseratio tua non prevaleret filiam tuam (cui ab infantia dederas pium cor & benignam voluntatem erga omnes homines) nunc absolvere ab omni negligentiarum impedimento? Respondit Dominus: Pietatem cordis eius, benignamq; voluntatem abundantissimè remunerabo: sed oportet (dicente iustitia mea) ut omnis macula prius abstergetur. Et quasi blandiendo tenens mentum puellæ, adjunxit: *In hoc sponsa mea libentissimè consentit iustitiæ mee: quia cum plenè purgata fuerit, gloria Divinitatis mee iucundissimè perfruetur. Ad quæ verba Domini illa benigno vultu annuit. Postea sancta Gertrude offerente sub Missa pro eadem puella salutarem Hostiam, quæ à Sacerdote**

^a Hic observa, Dominum IESU Malis in ordine ad beatitudinem viæ ostendere solam suam humanitatem, aliis etiam Divinitatem. Et illam, incompletam seu inchoatam; istam, completam & perfectam posse vocari beatitudinem.

elevabatur, dixit anima: *In b* *veritate certum esse experior, nullum, quantumlibet exiguum bonum, in homine carere remuneratione; nec ullam, quantumvis parvam culpam esse, quæ non purgari debeat ante vel post mortem. Quia enim sacram^c Communionem libenter accepi, quando in terra vivebam, nunc magnum remedium obtineo de Sacramento altaris pro me oblato. Et quia tam benignam voluntatem ad omnes homines habui, modo multò citius iuvat me oratio pro me fusa. Insuper etiam aternam remunerationem expecto, quam in celo recipiam. Sicque sursum ferri anima videbatur, sublevata precibus Ecclesiæ. Sciebat autem (ubi ad statutum terminum perveniret) Dominum cum corona gloriæ sibi obviaturum, seque in gaudium æternum introducturum. Licet verò * purgandus quisque iustitiæ & voluntati divinæ consentiat, non tamen amat pœnas suas: sed cuperet se ita vixisse, ut jam nihil in se esset puniendum & purgandum. Mavult tamen in Purgatorio perferre pœnas cum certitudine perveniendi ad Deum, quàm adhuc esse in hac vita cum periculo peccandi in Deum.*

^b Nihil erit impunitum aut irremuneratum post hanc vitam.

^c Hoc ex Augustino observent devoti erga animas Purgatorii juvandas; quia per ea quæ quisque gessit in corpore tam pro se quàm pro animabus meretur apud Deum juvari per suffragia, quando ipse extra corpus erit in Purgatorio. Vide D. Augustinum tom. 4. lib. de Cura pro mortuis gerenda ad Paulinum cap. 1.